

Uzasadnienie Rady: Stanowisko Rady (UE) nr 15/2015 w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego i rozporządzenie Komisji (WE) nr 2868/95 wykonujące rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 2869/95 w sprawie opłat na rzecz Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(2015/C 427/02)

I. WPROWADZENIE

Komisja przedłożyła wyżej wymieniony wniosek Radzie i Parlamentowi Europejskiemu w dniu 2 kwietnia 2013 r. ⁽¹⁾

Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny przyjął opinię w dniu 11 lipca 2013 r.

Europejski Inspektor Ochrony Danych przyjął opinię w dniu 11 lipca 2013 r.

Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu w dniu 25 lutego 2014 r. ⁽²⁾

W dniu 23 lipca 2014 r. Komitet Stałych Przedstawicieli (część 1) upoważnił prezydencję do zbadania wraz z Parlamentem Europejskim możliwości wczesnego porozumienia w drugim czytaniu na podstawie tekstu zawartego w dok. 11827/14.

Po wielu nieformalnych rozmowach trójstronnych osiągnięto porozumienie z Parlamentem Europejskim w sprawie tekstu rozporządzenia. Porozumienie to zostało zatwierdzone na posiedzeniu Komitetu Stałych Przedstawicieli w dniu 10 czerwca.

W dniu 16 czerwca 2015 r. przewodniczący Komisji Prawnej wystosował pismo do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli (część 1), w którym wskazał, że jeżeli Rada oficjalnie przekaze Parlamentowi Europejskiemu swoje stanowisko w pierwszym czytaniu zgodnie z wyżej wspomnianym porozumieniem, z zastrzeżeniem weryfikacji przez prawników lingwistów, zaleci on zgromadzeniu plenarnemu Parlamentu Europejskiego, aby przyjęło stanowisko Rady bez poprawek w drugim czytaniu.

W związku z tym w dniu 13 lipca 2015 r. Rada zatwierdziła uzgodniony tekst, przyjmując porozumienie polityczne ⁽³⁾.

II. CEL

Głównym wspólnym celem tego wniosku oraz równoległego wniosku w sprawie przekształcenia dyrektywy ⁽⁴⁾ jest pobudzenie innowacji i wzrostu gospodarczego poprzez zwiększenie dostępności dla przedsiębiorstw i skuteczności systemów rejestracji znaków towarowych w całej UE dzięki zmniejszeniu związanych z nimi kosztów i złożoności tych systemów, a także zwiększeniu szybkości obsługi, przewidywalności i bezpieczeństwa prawnego. Te zmiany stanowią uzupełnienie starań mających na celu zapewnienie współistnienia i komplementarności systemu unijnego i krajowych systemów rejestracji znaków towarowych.

W odniesieniu do wniosku dotyczącego zmiany rozporządzenia Komisja proponuje ukierunkowane uaktualnienie istniejących przepisów, mając na uwadze następujące główne cele:

- dostosowanie terminologii do traktatu lizbońskiego i do przepisów wspólnego podejścia dotyczącego agencji zdecentralizowanych;
- uproszczenie procedur składania wniosku o europejski znak towarowy i rejestracji takiego znaku;
- zwiększenie pewności prawa poprzez doprecyzowanie przepisów oraz usunięcie niejasności;

⁽¹⁾ 8065/13.

⁽²⁾ 6742/14.

⁽³⁾ 9957/15 + ADD 1 + ADD 2.

⁽⁴⁾ 8066/13.

- ustanowienie odpowiednich ram współpracy między Urzędem Harmonizacji Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (zwanego dalej „UHRW”) a urzędami krajowymi w celu upowszechniania harmonizacji praktyk i opracowywania wspólnych narzędzi;
- dostosowanie ram prawnych do art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

III. ANALIZA STANOWISKA RADY W PIERWSZYM CZYTANIU

Bardzo duża liczba poprawek Parlamentu Europejskiego z pierwszego czytania została uwzględniona bez jakichkolwiek zmian lub w nieznacznie zmienionym brzmieniu. Rada nie zatwierdziła jedynie bardzo ograniczonej liczby poprawek Parlamentu Europejskiego.

Główne punkty porozumienia między Radą a Parlamentem Europejskim zostały przedstawione poniżej:

- położenie nacisku na komplementarny charakter krajowej i unijnej ochrony znaków towarowych;
- dostosowanie terminologii do wymogów traktatu lizbońskiego (zmiana z „wspólnotowy znak towarowy” na „znak towarowy Unii Europejskiej”),
- dostosowanie terminów i administrowanie oparte na wspólnym podejściu do agencji zdecentralizowanych Unii, które zostało uzgodnione przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w lipcu 2012 r.,
- zniesienie możliwości złożenia wniosku o znak towarowy Unii Europejskiej za pośrednictwem centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich,
- optymalizacja przepisów technicznych dotyczących poszukiwań, publikacji wniosku, uwag stron trzecich, zmiany decyzji podjętych wspólnie przez strony, kontynuacji postępowania, wniesienia sprzeciwu do rejestracji międzynarodowych,
- wyeliminowanie wymogu „graficznej przedstawialności”, aby oznaczenie mogło zostać zarejestrowane jako znak towarowy Unii Europejskiej,
- rozszerzenie bezwzględnych podstaw odmowy objęcia nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych, tradycyjnych określeń wina, gwarantowanych tradycyjnych specjalności oraz praw do ochrony odmian roślin,
- rozszerzenie względnych podstaw odmowy objęcia nazw pochodzenia i oznaczeń geograficznych,
- umożliwienie właścicielom znaków towarowych Unii Europejskiej uniemożliwienia dystrybucji i sprzedaży etykiet i opakowań oraz podobnych artykułów, które mogą zostać następnie użyte w odniesieniu do podrobionych towarów lub usług,
- wyraźne przepisy zapewniające, że prawa dotyczące znaku towarowego Unii Europejskiej nie mogą być podnoszone wobec uprzednio istniejących praw dotyczących tego znaku towarowego,
- rozszerzenie ochrony znaku towarowego Unii Europejskiej, by objąć nią korzystanie ze znaku towarowego, nazwy handlowej lub firmy,
- kompleksowe przepisy dotyczące określania i klasyfikacji towarów i usług, zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości,
- wprowadzenie możliwości uzyskania znaku certyfikacyjnego Unii Europejskiej,
- przemianowanie UHRW na „Urząd Unii Europejskiej ds. Ochrony Własności Intelektualnej”,
- określenie w sposób wyczerpujący zakresu zadań Urzędu,
- zapewnienie Urzędowi niezbędnej podstawy prawnej do utworzenia centrum mediacji,
- zapewnienie ram prawnych współpracy między Urzędem a centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w celu upowszechniania harmonizacji praktyk i narzędzi, w tym zapewnianie podstawy prawnej dla finansowania przez biuro projektów współpracy,
- dostosowanie rozporządzenia do art. 290 TFUE, opowiadając się za dodaniem do aktu podstawowego jak największej liczby przepisów, w tym przepisów ustalających wysokość opłat.

Główne punkty, w których stanowisko Rady w pierwszym czytaniu nie uwzględnia stanowiska Parlamentu Europejskiego są następujące:

- włączenie postanowienia dotyczącego wprowadzania towarów podrobionych, zwłaszcza w kontekście sprzedaży przez Internet, dostarczanych w małych partiach, jeżeli w obrocie handlowym działa wyłącznie osoba wysyłająca towary podrabiane,
- przyznając, że właściciele znaku towarowego Unii Europejskiej powinni być uprawnieni do uniemożliwiania stronom trzecim przywożenia z państw trzecich towarów oznaczonych bez zezwolenia znakiem towarowym, który jest zasadniczo identyczny ze znakiem towarowym Unii Europejskiej zarejestrowanym w odniesieniu do tych towarów, na obszar celny Unii, bez względu na to, czy są one dopuszczone do swobodnego obrotu, Rada stanowi, iż prawo to wygasa, gdy zgłaszający lub posiadacz towarów udowodni, że właściciel znaku towarowego Unii Europejskiej nie jest uprawniony do zakazania wprowadzenia towaru na rynek w kraju przeznaczenia,
- włączenie ogólnego wyjątku od prawa do znaku towarowego Unii Europejskiej, gdy strona trzecia używa znaku towarowego do celów niehandlowych, jak również włączenie innych wyjątków od prawa do znaków towarowych Unii Europejskiej, takich jak przypadki, gdy znak towarowy Unii Europejskiej jest używany przez osobę trzecią w celu zwrócenia uwagi konsumenta na odsprzedaż towarów oryginalnych, które pierwotnie zostały sprzedane przez lub za zgodą właściciela znaku towarowego, lub mające na celu zaproponowanie legalnej alternatywy dla towarów lub usług właściciela znaku towarowego Unii Europejskiej, lub w celu parodii, ekspresji artystycznej, krytyki lub komentarza,
- wybór i mianowanie dyrektora wykonawczego UHRW przez zarząd,
- zapewnienie dodatkowego mechanizmu umożliwiającego państwom członkowskim możliwość odzyskania poniesionych kosztów wynikających ze świadczenia usług oraz procedur związanych z egzekwowaniem znaku towarowego Unii Europejskiej.

IV. WNIOSKI

Stanowisko Rady przyjęte w pierwszym czytaniu w pełni odzwierciedla porozumienie osiągnięte między dwoma współstawodawcami, jak zostało to potwierdzone wyżej wymienionym pismem przewodniczącego Komisji Prawnej do przewodniczącego Komitetu Stałych Przedstawicieli (część I) z dnia 16 czerwca 2015 r.
